

RAAD VAN STATE

afdeling Wetgeving

advies 75.508/16
van 1 maart 2024

over

een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering ‘houdende de definitieve vaststelling van het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan 'Ruimtelijke herinrichting van de Ring rond Brussel (R0) - deel Noord' en houdende de gedeeltelijke opheffing van de beschermde dorpsgezichten 'Hoeve Hooghof met zijn omgeving' en 'Hoeve Hooghof: uitbreiding omgeving' in Asse (Zellik)’

Op 1 februari 2024 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Vlaamse minister van Justitie en Handhaving, Omgeving, Energie en Toerisme verzocht binnen een termijn van dertig dagen een advies te verstrekken over een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering ‘houdende de definitieve vaststelling van het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan 'Ruimtelijke herinrichting van de Ring rond Brussel (R0) - deel Noord' en houdende de gedeeltelijke opheffing van de beschermde dorpsgezichten 'Hoeve Hooghof met zijn omgeving' en 'Hoeve Hooghof: uitbreiding omgeving' in Asse (Zellik)’.

Het ontwerp is door de zestiende kamer onderzocht op 27 februari 2024. De kamer was samengesteld uit Pierre LEFRANC, wvd. kamervoorzitter, Toon MOONEN en Tim CORTHAUT, staatsraden, Johan PUT, assessor, en Eline YOSHIMI, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Githa SCHEPPERS, eerste auditeur.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 1 maart 2024.

*

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

*

STREKKING VAN HET ONTWERP

2. Het voor advies voorgelegde ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering strekt ertoe het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan “‘Ruimtelijke herinrichting van de Ring rond Brussel (R0) - deel Noord’ en houdende de gedeeltelijke opheffing van de beschermde dorpsgezichten ‘Hoeve Hooghof met zijn omgeving’ en ‘Hoeve Hooghof: uitbreiding omgeving’ in Asse (Zellik)” definitief vast te stellen (artikel 1 van het ontwerp).

Het plan stelt de bestemmingen “Gebied voor wegeninfrastructuur” (artikel 1 van de stedenbouwkundige voorschriften), “Natuurgebied” (artikel 4), “Gemengd openruimtegebied met cultuurhistorische waarde” (artikel 5), “Parkgebied” (artikel 6), “Gemengd openruimtegebied” (artikel 7), “Bosgebied” (artikel 8) en “Bouwvrij agrarisch gebied” (artikel 9) vast.

In overdruk wordt een “Gebied voor ongelijkvloerse wegeninfrastructuur” (artikel 2) aangeduid, evenals een “Gebied voor landschappelijke en functionele inpassing van de infrastructuur” (artikel 3), een “Werfzone” (artikel 10) en een “Reservatiegebied wegeninfrastructuur” (artikel 11).

Ook wordt in overdruk “Hoogspanningsleiding” (artikel 12), “Op te heffen wegenis” (artikel 13) en “Signaal van Zellik” (artikel 14) symbolisch aangeduid. Er is tevens een onbenoemde symbolische aanduiding in overdruk voorzien in artikel 15, dat klaarblijkelijk het overstromingsgebied “Courdent” beoogt aan te geven.¹

Daarnaast wordt het besluit van de Vlaamse Regering van 3 februari 1983 ‘tot bescherming van het monument en als dorpsgezicht van ‘Het Hooghof met zijn omgeving’ te Asse (Zellik)’ gedeeltelijk opgeheven voor wat betreft bepaalde percelen en delen van het openbaar domein en wordt het plan als bijlage bij het besluit van de Vlaamse Regering van 3 februari 1983 vervangen door het plan 1 dat in bijlage Ib is opgenomen bij het ontwerp (artikel 2 van het ontwerp).

Ten slotte wordt het koninklijk besluit van 18 juli 1980 ‘tot bescherming als dorpsgezicht van de ‘Hoeve Hooghof: uitbreiding omgeving’ te Zellik’ gedeeltelijk opgeheven voor wat betreft bepaalde percelen en delen van het openbaar domein, en wordt het plan als bijlage bij het koninklijk besluit van 18 juli 1980 vervangen door het plan 2 dat in bijlage Ib is opgenomen bij het ontwerp (artikel 3).

¹ Zie daarover ook opmerking 9.

BEVOEGDHEID VAN DE RAAD VAN STATE

3. Krachtens artikel 3, § 1, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, onderwerpen onder meer de leden van de gemeenschaps- of gewestregeringen aan het met redenen omklede advies van de afdeling Wetgeving de tekst van alle ontwerpen van reglementaire besluiten. Reglementaire besluiten in de zin van die wetsbepaling zijn besluiten waarbij algemene regels worden uitgevaardigd die toepasselijk zijn op de rechtssubjecten in het algemeen of op een onbepaalde groep van rechtssubjecten die zich in dezelfde objectieve toestand bevinden en niet alleen op één van hen of op een naar aantal beperkte groep. Het gaat met andere woorden om besluiten die nieuwe, dwingende voorschriften bevatten die een onpersoonlijke en abstracte rechtstoestand regelen en die gelden voor een onbepaald aantal gevallen en van toepassing zijn op de rechtssubjecten in het algemeen, dan wel op een onbepaalde groep, niet individualiseerbare, rechtssubjecten die zich in eenzelfde objectieve toestand bevinden.²

De artikelen 2 en 3 van het ontwerp strekken ertoe respectievelijk het besluit van de Vlaamse Regering van 3 februari 1983 ‘tot bescherming van het monument en als dorpsgezicht van ‘Het Hooghof met zijn omgeving’ te Asse (Zellik)’ en het koninklijk besluit van 18 juli 1980 ‘tot bescherming als dorpsgezicht van de ‘Hoeve Hooghof: uitbreiding omgeving’ te Zellik’ gedeeltelijk op te heffen wat betreft bepaalde percelen en delen van het openbaar domein. Uit de rechtspraak van de Raad van State, afdeling Bestuursrechtspraak, blijkt dat een dergelijk beschermingsbesluit het algemeen karakter mist dat vereist is opdat het zou kunnen worden aangemerkt als een reglementair besluit in de zin van artikel 3, § 1, van de wetten op de Raad van State.³ Hetzelfde geldt voor de daarmee verband houdende bijlage Ib bij het ontwerp (“plannen aangepaste beschermde dorpsgezichten”). De artikelen 2 en 3 en die bijlage Ib worden bijgevolg niet verder onderzocht.

RECHTSGROND

4.1. De rechtsgrond voor artikel 1 van het ontwerp, alsook voor bijlage Ia (“het verordenend grafisch plan”) en bijlage II (“de verordenende stedenbouwkundige voorschriften”), wordt in beginsel geboden door artikel 2.2.10, § 5, van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (hierna: VCRO). Overeenkomstig die bepaling stelt de Vlaamse Regering het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan definitief vast binnen honderdtachtig dagen na het einde van het openbaar onderzoek, zij het dat die termijn – zoals gebeurd is bij dit ontwerp – kan worden verlengd.

² Zie adv.RvS 75.081/16 van 9 januari 2024 over een ontwerp dat heeft geleid tot het besluit van de Vlaamse Regering van 10 januari 2024 ‘houdende de definitieve vaststelling van het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan ‘Vallei van de Kleine Nete en Aa van Kasterlee tot Grobbendonk’ en houdende de gedeeltelijke wijziging van het beschermd cultuurhistorisch landschap ‘Snepkensvijver met omgeving (Grote Heide, Schoutenheide)’”, opmerking 3.

³ Zie bijvoorbeeld RvS 22 januari 2021, nr. 249.570, overw. 12 en 16; RvS 20 mei 2020, nr. 247.608, overw. 5.1; RvS 9 oktober 2018, nr. 242.572, overw. 22; RvS 20 december 2013, nr. 225.929, overw. 26.

4.2. Voorts vindt artikel 1 van het ontwerp en voormelde bijlagen Ia en II bijkomend rechtsgrond in de volgende bepalingen van het decreet van 21 oktober 1997 ‘betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu’ (hierna: decreet Natuurbehoud):

- artikel 13, §§ 1 en 3, in zoverre met bepaalde stedenbouwkundige voorschriften wordt voorzien in maatregelen gericht op de instandhouding, de ontwikkeling en het herstel van de natuur, het natuurlijke milieu en de landschapswaarden, alsook op het regelen van de toegang tot en het gebruik van het natuurlijke milieu, en voor zover daarbij de uitvoering van bepaalde activiteiten wordt onderworpen aan voorwaarden of wordt verboden;⁴
- artikel 36ter, §§ 2, eerste lid, en 4, in zoverre met bepaalde stedenbouwkundige voorschriften maatregelen worden genomen ter bescherming van speciale beschermingszones in de nabijheid van het plangebied.⁵

4.3. Aangezien de stedenbouwkundige voorschriften ook maatregelen bevatten in het kader van de watertoets, vormt ook artikel 1.3.1.1, § 1, eerste lid, van het decreet van 18 juli 2003 ‘betreffende het integraal waterbeleid, gecoördineerd op 15 juni 2018’ rechtsgrond voor artikel 1 van het ontwerp en voormelde bijlagen Ia en II.⁶

VORMVEREISTEN

5.1. De Strategische Adviesraad Ruimtelijke Ordening – Onroerend Erfgoed heeft op 27 juni 2018 advies gegeven over de startnota voor het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan ‘Ruimtelijke herinrichting van de ring rond Brussel – deel Noord’.

5.2. In de buurt van het plangebied bevinden zich habitatrichtlijngebieden en VEN-gebieden.

Op grond van artikel 36ter, § 3, eerste lid, van het decreet Natuurbehoud moet een plan dat een betekenisvolle aantasting van de natuurlijke kenmerken van een speciale beschermingszone kan veroorzaken, zonder dat het plan direct verband houdt met of nodig is voor het beheer van een gebied in de speciale beschermingszone in kwestie, worden onderworpen aan een passende beoordeling wat betreft de betekenisvolle effecten voor de speciale beschermingszone.

Op grond van artikel 26bis van hetzelfde decreet geldt een verscherpte natuurtoets voor VEN-gebieden⁷, waarbij geen toestemming kan gegeven worden voor een activiteit die onvermijdbare en onherstelbare schade aan de natuur in het VEN kan veroorzaken.

⁴ Zie bijvoorbeeld de artikelen 3.3, 3.6, 4, 8.2, 9.2 en 10.6 van de stedenbouwkundige voorschriften.

⁵ Zie bijvoorbeeld artikel 3.11 van de stedenbouwkundige voorschriften.

⁶ Zie bijvoorbeeld de artikelen 3.4, 4.3, 5.3, 6.4, 7.3, 8.3. en 9.3. van de stedenbouwkundige voorschriften.

⁷ Bedoeld in artikel 17, § 1, van hetzelfde decreet.

Het Agentschap Natuur en Bos keurde de passende beoordeling en de verscherpte natuurtoets, die deel uitmaken van het plan-MER, goed op 22 december 2023.

5.3. De zogenaamde plan-MER-plicht wordt geregeld bij hoofdstuk II (“Milieueffectrapportage over plannen en programma’s”) van titel IV van het decreet van 5 april 1995 ‘houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid’ (hierna: DABM).

Uit artikel 4.2.1, eerste lid, van dat decreet volgt dat de regels inzake milieueffectrapportage over plannen (en programma’s) van toepassing zijn op ieder plan⁸ dat het kader vormt voor de toekenning van een vergunning voor een project.⁹

Artikel 4.2.3 van het DABM bepaalt onder meer het volgende:

“§ 1. Het plan of programma, dat overeenkomstig artikel 4.2.1, onder het toepassingsgebied van dit hoofdstuk valt, wordt, alvorens het kan worden goedgekeurd, aan een milieueffectrapportage onderworpen in de gevallen bepaald in dit hoofdstuk.

§ 2. Voor een plan of programma, dat overeenkomstig artikel 4.2.1, eerste lid, onder het toepassingsgebied van dit hoofdstuk valt, en dat niet het gebruik bepaalt van een klein gebied in een gemeentelijk of provinciaal plannings- of programma-initiatief, noch een kleine wijziging inhoudt, moet een plan-MER worden opgemaakt, wanneer:

1° het plan of programma betrekking heeft op landbouw, bosbouw, visserij, energie, industrie, vervoer, afvalstoffenbeheer, waterbeheer, telecommunicatie, toerisme, ruimtelijke ordening of grondgebruik, en het kader vormt voor de toekenning van een vergunning voor een project opgesomd in bijlagen I, II en III van het besluit van de Vlaamse Regering van 10 december 2004 houdende vaststelling van categorieën van projecten onderworpen aan milieueffectrapportage;

2° voor een ander plan of programma dan deze vermeld onder 1°, de initiatiefnemer aan de hand van de criteria die worden omschreven in bijlage I, die bij dit decreet is gevoegd, niet aantoont dat dit plan of programma geen aanzienlijke milieueffecten kan hebben. De Vlaamse Regering kan nadere regels vaststellen betreffende de beoordeling van de aanwezigheid van aanzienlijke milieueffecten.

⁸ In artikel 4.1.1, § 1, 4°, van het decreet wordt “plan of programma” als volgt gedefinieerd: “plan of programma, met inbegrip van die welke door de Europese Unie worden medegefinancierd, alsook de wijzigingen ervan, dat:

a) door een instantie op regionaal, provinciaal of gemeentelijk niveau wordt opgesteld en/of vastgesteld of dat door een instantie wordt opgesteld om middels een wetgevingsprocedure door het Vlaams Parlement of de Vlaamse Regering te worden vastgesteld;

en

b) op grond van decretale of van bestuursrechtelijke bepalingen is voorgeschreven.”

⁹ Krachtens artikel 4.1.1, § 1, 5°, van het decreet wordt onder “project” verstaan:

“a) een voorgenomen vergunningsplichtige activiteit of een vergunningsplichtige activiteit die moet worden hervergund bij het verstrijken van de geldigheidsduur van de lopende vergunning en die bestaat uit:

- de uitvoering van bouwwerken, de totstandbrenging en in voorkomend geval de exploitatie van andere installaties, werkzaamheden of andere ingrepen in het milieu, inclusief de grondwaterwinningen en de ingrepen voor de ontginning van natuurlijke rijkdommen; of

- de exploitatie van een inrichting; dit is het hele door een exploitant beheerde gebied waar gevaarlijke stoffen aanwezig zijn in een of meer installaties, met inbegrip van gemeenschappelijke of bijbehorende infrastructuur of activiteiten; of

b) een voorgenomen activiteit met negatieve gevolgen voor het milieu die wordt meegefinancierd door het Vlaamse Gewest of de Vlaamse Gemeenschap in het kader van de internationale samenwerking”.

§ 3. Voor een plan of programma, dat overeenkomstig artikel 4.2.1 onder het toepassingsgebied van dit hoofdstuk valt, en dat het gebruik bepaalt van een klein gebied in een gemeentelijk of provinciaal plannings- of programma-initiatief of een kleine wijziging inhoudt, moet geen plan-MER worden opgemaakt voor zover de initiatiefnemer aan de hand van de criteria die worden omschreven in bijlage I, die bij dit decreet is gevoegd, aantoont dat het plan of programma geen aanzienlijke milieueffecten kan hebben. De Vlaamse Regering kan nadere regels vaststellen betreffende de beoordeling van de aanwezigheid van aanzienlijke milieueffecten.”

Uit de voornoemde bepalingen volgt dat het voorliggende plan in beginsel is onderworpen aan de plan-MER-plicht.

Het plan-MER is bij het ontwerp gevoegd (bijlage V bij het ontwerp).

5.4. Luidens artikel 2.2.10, § 5, tweede lid, van de VCRO beoordeelt de bevoegde dienst voor milieueffectrapportage voorafgaand aan de definitieve vaststelling van het ruimtelijk uitvoeringsplan de kwaliteit van het planmilieueffectrapport.

Het team Omgevingseffecten van het Departement Omgeving heeft als lid van het planteam de kwaliteit van de geïntegreerde milieubeoordeling gewaarborgd.

5.5. Luidens artikel 4.4.1, § 2, van het DABM stelt de Vlaamse Regering de criteria vast op basis waarvan de administratie beslist of de opmaak van een ruimtelijk veiligheidsrapport al dan niet vereist is. Die criteria zijn, in de vorm van een stroomdiagram met toelichting, opgenomen in de bijlage bij het besluit van de Vlaamse Regering van 26 januari 2007 ‘houdende nadere regels inzake de ruimtelijke veiligheidsrapportage’.

Het team Omgevingseffecten van het Departement Omgeving heeft het ruimtelijk veiligheidsrapport (bijlage VIII bij het ontwerp) als goed beoordeeld.

5.6. Met toepassing van artikel 1.3.1.1, § 5, tweede lid, 1°, van het decreet van 18 juli 2003 is met betrekking tot het ontworpen plan de watertoets uitgevoerd, die is geïntegreerd in het plan-MER.

5.7. Voor het overige heeft het ontwerp van het voorliggende plan de in artikel 2.2.10 van de VCRO bepaalde procedure doorlopen: de voorlopige vaststelling vond plaats bij besluit van de Vlaamse Regering van 31 maart 2023, het openbaar onderzoek liep van 2 mei 2023 tot en met 30 juni 2023 en de Vlaamse Regering besliste op 17 november 2023 de termijn om over te gaan tot definitieve vaststelling van het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan ‘Ruimtelijke herinrichting van de Ring rond Brussel (RO) – deel Noord’ te verlengen met zestig dagen. Die termijn wordt tijdens de adviesprocedure voor de Raad van State geschorst.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Bijlage II

Algemene opmerkingen

6. Artikel 2.2.5, § 1, tweede lid, van de VCRO bepaalt dat het grafisch plan dat aangeeft voor welk gebied of welke gebieden een ruimtelijk uitvoeringsplan van toepassing is, en de erbij horende stedenbouwkundige voorschriften, verordenende kracht hebben. In het ontwerp zijn het grafisch plan en de stedenbouwkundige voorschriften opgenomen in respectievelijk bijlage Ia en II ervan, die in artikel 1, tweede lid, van het ontwerp, overeenkomstig voornoemd artikel 2.2.5, § 1, tweede lid, als “normatieve delen” worden omschreven. De toelichting bij de stedenbouwkundige voorschriften heeft daarentegen geen verordenende kracht. In het ontwerp is die toelichting opgenomen in een “toelichtingsnota met tekstuele toelichting” (bijlage IIIa), die in artikel 1, derde lid, van het ontwerp als “niet-normatief” wordt omschreven. Uit dit onderscheid volgt dat de bepalingen die zijn opgenomen in de toelichtingsnota, in tegenstelling tot de stedenbouwkundige voorschriften, slechts een verduidelijkende of concretiserende waarde hebben, in geen geval verordenend van aard zijn en bijgevolg niet in rechte afdwingbaar zijn.

Er moet evenwel worden vastgesteld dat met het onderscheid tussen de verordenende en niet-verordenende delen van een ruimtelijk uitvoeringsplan niet steeds op een zorgvuldige wijze wordt omgegaan, nu de toelichtingsnota bij een plan soms bepalingen bevat die, door de aangelegenheid waarop ze betrekking hebben en door de wijze waarop ze zijn geformuleerd, kennelijk bedoeld zijn om een verordenend karakter te hebben. Spijts het ogenschijnlijk verordenende karakter van deze bepalingen, dienen ze evenwel te worden aangemerkt als niet normatief, aangezien ze slechts zijn opgenomen in de toelichting bij de bedoelde stedenbouwkundige voorschriften en enkel de bepalingen die formeel zijn opgenomen in de stedenbouwkundige voorschriften als zijnde van verordenende aard kunnen worden beschouwd.

Bij wijze van voorbeeld kan gewezen worden op de volgende stedenbouwkundige voorschriften:

- artikel 3.3, vijfde lid, van de stedenbouwkundige voorschriften met betrekking tot de uitvoering van tijdelijke voor de herinrichting van de RO-Noord en aansluitende wegen: in de toelichting wordt de ‘definitieve oplevering van de werken’ bepaald als “een samen met de aannemer overeengekomen formele oplevering van de werken, zoals vergund in de omgevingsvergunning voor het gebied, overeenkomstig de regels van het aannemingsrecht”¹⁰;
- artikel 3.5, derde lid, met betrekking tot de aanleg van geleidende beplantingen: de toelichtingsnota specificeert dat onder ‘geleidende beplanting’ het aanplanten van specifieke soorten planten naast elkaar moet worden verstaan, om zo elkaar te ondersteunen, te beschermen of gunstige omstandigheden te creëren voor groei;

¹⁰ Zie ook de artikelen 3.14 en 10.5 van de stedenbouwkundige voorschriften in verband met de definitieve oplevering van de vergunde werken als referentiemoment.

- artikel 3.5, vierde lid, met betrekking tot de wijze van aanleggen en beheren van bermen en natuurlijke structuren die gericht is op het creëren, herstellen, ontwikkelen of handhaven van de levensvoorwaarden voor de inheemse flora, fauna en hun levensgemeenschappen in hun onderlinge samenhang: de toelichtingsnota bepaalt dat hier minstens de levensgemeenschap van de eikelmuis wordt bedoeld.

De voorgaande voorbeelden lijken evenwel bedoeld om daadwerkelijk een verordenend karakter te hebben en moeten in dat geval worden opgenomen in de tekst zelf van de respectievelijke verordenende stedenbouwkundige voorschriften. De stellers van het ontwerp moeten het ontwerp op dit vlak aan een bijkomend onderzoek onderwerpen.

Bijzondere opmerkingen

Artikel 3.3

7. Artikel 3.3, derde lid, van de stedenbouwkundige voorschriften vangt aan met “De bepalingen van artikel 3.3. zijn niet van toepassing”. De stellers van het ontwerp moeten verduidelijken of met deze zinsnede de niet-toepasselijkheid van het hele artikel 3.3 wordt bedoeld, dan wel enkel de niet-toepasselijkheid van de twee voorgaande leden van hetzelfde artikel.

Artikel 3.9

8. Gevraagd naar de juridische waarde van een ‘monitoringsplan’ antwoordde de gemachtigde:

“Het monitoringsplan, zoals opgenomen in artikel 3.9 kan vergeleken worden met de meer gebruikelijke inrichtingsstudie. In die zin dat de vereiste monitoring in de vorm van een monitoringsplan moet worden toegevoegd aan de aanvraag tot omgevingsvergunning en moet aangeven op welke manier voldaan wordt aan de stedenbouwkundige voorschriften die opgenomen zijn met betrekking tot lucht en geluid, in het bijzonder dus op het vlak van monitoring. Deze monitoring is dus een hulpmiddel (informatie) voor de vergunningverlener om de aanvraag tot omgevingsvergunning goed te kunnen beoordelen en de toets aan de stedenbouwkundige voorschriften uit te voeren. Concreet wordt voor de monitoring van het geluid bijvoorbeeld gedacht aan metingen ter hoogte van street canyons metingen om de effecten in kaart te brengen.”

De Raad van State neemt hiervan akte.

Artikel 15

9. De ‘symbolische aanduiding in overdruk’ heeft geen naam in deze bepaling. Daarnaast gevraagd deelde de gemachtigde het volgende mee:

“De asterisk op het grafisch plan (artikel 15) duidt het gecontroleerd overstromingsgebied “Courdent” aan. Zo nodig kan dus de benaming “Courdent” worden aangevuld.”

Daarmee kan worden ingestemd.

10. Gevraagd naar wat eigen is aan een ‘symbolische’ aanduiding in overdruk, antwoordde de gemachtigde wat volgt:

“Algemeen is een symbolische aanduiding in overdruk op het grafisch plan een aanduiding van een locatie met een stip of een pijl of een ander symbool.

De symbolische aanduiding in dit geval (artikel 15) geeft een perceel aan. Er worden via die aanduiding specifieke voorschriften bepaald, die gelden voor de met het symbool aangeduide locatie, dus op het aangeduide perceel.”

De Raad van State neemt hiervan akte.

DE GRIFFIER

DE VOORZITTER

Eline YOSHIMI

Pierre LEFRANC